

Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni. Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk... Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod? A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!
1Kor 15, 51–52; 55–57

Kiegészítő textus: Ézsaiás 25,6–9

„Mintha nem is ő lenne, úgy megváltozott” – mondjuk néha, amikor valaki a megszokottól eltérően reagál, vagy másképpen viselkedik. Néha mi is azt kívánjuk, hogy bárcsak átváltozhatnánk. Szívesen belebújnánk valaki más bőrébe. Jézus Krisztusnak ez a terve velünk. Ez az életprogramunk, ez az ő nagyszerű célja veled és velem is. Textusunkban Pál apostol erről az óriási változásról beszél. Látni fogjuk a feltámadott és megdicsőült Urat, igazi valójában. Sőt mi több, hozzá hasonlóakká leszünk, átváltozunk az ő képére. Romlandó, halandó, természetes, emberi bűnös mivoltunk minden gyengeségével együtt elmúlik, és romolhatatlan, örök, lelki, dicsőséges testünk lesz, amelyben nincs bűn, betegség és könnyek.

A teremtésnek erre az új dimenziójára várunk, ez az az ígélet és perspektíva, amit a Feltámadott adott nekünk, s mi hisszük, hogy ez valóság.

Ez az átváltozás pedig már itt a földön elkezdődhet. Jézus Krisztus feltámadt a halottak közül. Isten trónjánál van, mint megdicsőült Krisztus. A Feltámadottba vetett hit által mi is vele együtt feltámadunk, és már most a mennyei világhoz tartozunk.

Egy Saul a Feltámadottal való találkozás hatására Pál lett, személye gyökeresen megváltozott. Mi is, már most részesülhetünk a Feltámadott erejében, ha találkozunk vele, és követjük őt. S akkor gondolkodásunk, beszédünk, magatartásunk már most átformálódik, átváltozik, s ez hatással lesz a világra. Ha Krisztus nem támadt fel, mindezt elfelejthetjük, akkor nincs elváltozás. De Krisztus feltámadt és ezért szabad a változás bizonyosságában élni most és az örökkévalóságban.

Hálaadás és magasztalás: Köszönjük...

- hogy Jézus Urunk feltámadt a halottak közül, és megdicsőült testben a mennyben él
- hogy részesei lehetünk Isten átváltoztató munkájának, már itt a földön
- a csodálatos távlatot, amit élénk tár az örökkévalóságban, ahol átváltozunk és olyanok leszünk, mint Ő
- ígéreteinek bizonyosságát

Bűnbánat és meghajlás: Megvalljuk...

- hogy gyakran csak a saját erőnkre támaszkodunk, és Jézus feltámadásának erejével nem számolunk
- a hétköznapi és terhes dolgaink rendszerint elzárják előlünk az Úr Jézust
- hogy gyakran a kétes emberi lehetőségeket erősebbnek ítéljük meg, mint Isten lenyűgöző terveit

Könyörgés: Kérünk...

- azért, hogy a hétköznapiakban konkrétan és tudatosan számoljunk azzal, hogy Jézus meg fog változtatni
- hogy a Krisztusban való beteljesedés legyen előttünk a cél
- hogy mások figyelmét is felhívjuk ezekre a kilátásokra
- imádkozzunk ezért a bukott világerért, egyszerű emberekért és vezetőkért egyaránt
- hadd mondhassuk: Igen, jöjj, Úr Jézus, jöjj hamar, és töltsd be ígéreteidet!

Hétköznapi hit

A hit alapvető témáit fejleszteni, istentiszteleteken, házi körökben, csendesnapokon, konferenciákon. Új formákat találni, amikkel a hitet beágyazhatjuk a hétköznapiakba. Imádkozzunk, hogy ez sikerüljön.

Hiszen erre hívatatok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövessétek: ő nem tett bűnt, álnokság sem hagyta el a száját, mikor gyalázták, nem viszonzta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítél. Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg. Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és gondviselőjéhez. 1 Péter 2, 21–25

Kiegészítő textus: Ézsaiás 53, 4–6

Olykor elég közelről éltem meg átformálódásokat. Láthattam, ahogy evangélizációs igehirdetés után az emberek a kereszthez jönnek. A többi látogató jelenlétében vállalták, hogy előre jönnek, hogy Jézussal egy új életet kezdjenek. Isten megérintette őket. Mi zajlik ezekben az emberekben? Átváltoznak? Hogyan megy végbe ez a megújulás? Milyen erő változtatja meg őket?

A Jézus szenvedéséről, haláláról és feltámadásáról szóló üzenetet hallották. Megértették és levonták a logikus következtetéseket? Vagy sokkal több ennél? Jézus szeretete vonzotta őket? Isten ereje, ami Jézus Krisztus életéből és szeretetéből árad? A szeretet megérint minket. S a Szenvedő irántunk való szeretetből szenved. Ezért van az, hogy ez az Apostolok Cselekedeteiben olvasható szakasz elválaszthatatlan az Ézsaiás 53-ban található prófétai szavaktól. Magunkhoz kell engednünk a szenvedő Jézust, nem csak húsvétkor. Ez ugyanis keresztény hitünk alapja.

Sokféle formában átélhetjük Jézus szenvedéstörténetét. Lehet zenében, képekben, irodalomban, bibliai textusokban, drámai előadásban, szavakon vagy tetteken keresztül, vagy Jézusban, mint példaképben. Az úrvacsorában is ugyanolyan közel vagyunk Jézushoz. Vajon ezek az élmények személyes találkozássá lesznek, amelyben elfogadom, hogy értem szenvedett és halt meg? Isten ilyen módon kezdi el a változás folyamatát a hallgatóban. De a folyamat mindenkiben másként megy végbe. Imádságainkkal és Jézust követő életünkkel az átalakulás aktív résztvevői vagyunk. Ez nem egy új megtérési módszer. Azonban tragikus, ha a keresztény igehirdetésből kihagyják vagy lekicsinyítik a szenvedő Krisztust.

Amikor keresztények arról számolnak be, hogy: „Ez a prédikáció, ez az élmény, ez a találkozás az én életemben mély nyomokat hagyott” vagy „Itt áldást és változást éltem meg”, akkor a megtapasztalt belső folyamatot írják le.

A Pro Christ-tel kapcsolatban még évekkkel később is hallgathattam az átformálódásról szóló személyes történeteket. Például egy egészen friss e-mail üzenet egy fiatal édesanyától: „Még mindig élvezem Jézus közelségét az életemben, és még mindig ez a legzseniálisabb, ami valaha történt velem...” Hat évvel ezelőtt egy Pro Christ-en hallott a szenvedő és feltámadott Jézusról. Ez az üzenet először ellenállást váltott ki benne, és sok kérdést vetett fel. Aztán tanúja lehettem annak, hogy Jézus hogyan változtatja meg. A megújulása hosszú évekig tartott. Az átalakító erő Jézustól jött.

Hálaadás és magasztalás: Köszönjük...

- hogy Jézus a kereszthaláláig engedelmes volt
- hogy Jézus szenvedése, halála és feltámadása a mi megváltásunk
- hogy minden kereszt a templomokban és a templomokon a megváltás jele lehet
- hogy minden nap szerte a világon emberek Jézusban megtalálják a Megmentőt
- hogy szenvedésének hatása az új életre való átformálódásunk
- hogy az egyház és a gyülekezetek megújulása a keresztnél kezdődik el

Bűnbánat és meghajlás: Meg kell kérdeznünk magunktól...

- hogy vajon túlságosan hozzászoktunk-e Jézus szenvedéséhez
- hogy Jézus szenvedése készséggé tesz-e az újbóli odafordulásra, megtérésre
- hogy felfedezzük-e a lehetőségeket az úrvacsorában és az imádságban
- hogy keressük-e az elcsendesedést, hogy hasson ránk Jézus szenvedése

Könyörgés: Kérjük...

- hogy őrizzen meg hitéletünkben a közömböségtől és rutintól
- hogy bátran hirdethessük Jézus szenvedését és halálát
- hogy adjon ma is megfelelő szavakat és formákat, hogy elmagyarázzuk az embereknek a keresztet
- hogy megváltozzon a ma embere
- hogy legyenek személyes megvallások arról, ahogy Jézus megváltoztat valakit

Hétköznapi hit Elhiszem ezt. Rólam van szó. Megélem ezt. Tanulok Jézustól, és jó szívvel megteszem azt, ami neki fontos volt. Jézus odafordulását megélni. Türelemesen szeretni. Egy természetes kegyességet kifejleszteni, ami magától értetődő és nem tolakodó. Ezért imádkozunk a magunk és mások életében.

Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek? Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÚR ellen és felkentje ellen: Dobjuk le magunkról bilincseiket, tépjük le köteleiket! A mennyben lakozó kineveti, az ÚR kigúnyolja őket. Majd így szól hozzájuk haragjában, izzó haragjában így rémíti meg őket: Én kentem föl királyomat szent hegyemen, a Sionon! Kihirdetem az ÚR végzését. Ezt mondta nekem: Az én fiam vagy! Fiammá fogadtalak ma téged! Kérd tőlem, és neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget.
Zsolt 2, 1–8

Kiegészítő textus: Fil 2, 5–11

A lázadástól a térdhajlásig. Alig lehet felülmúlni azt, ahogy a 2. zsoltár ősi szavai és képei leírják az emberi jellemet és a világ mindenkori valóságát. Az emberek Isten nélkül akarnak létezni. Ez a bűn legmélyebb valósága. De soha nem tudunk Istentől „megszabadulni”. Mindig is a teremtményei maradunk, akár akarjuk, akár nem. Tehát mindenféle lázadás hiábavaló. Nem tudja megrengetni Isten hatalmát. Csak nevet rajta. Itt ugyanolyan ironikus a hangvétel, mint Babel tornya építésének történetében (1 Móz 11). Az emberek azt hiszik, hogy hamarosan már a mennyet ostromolják magas építményükkel, de Istennek előbb le kell jönnie, hogy ezt az emberi csúcstalálmányt egyáltalán jól megszemlélhesse.

Bármilyen dühkitörés, hatalom, emberi okoskodás nem fenyegetheti Isten nagyságát. Mégis megérinti, és reagál rá. És bár megtehetné, mégsem gúnyolódással, csúfolódással vagy erőszakkal válaszol, hanem a „Fiúval”. Egészen közel jön hozzánk, a világ lázadásának közepébe. Halálba jön (Fil 2,5–11). E világ legmélyebb mélységében, a kereszten adományoz megbékélést. Ő a töviskoronás király. Megmutatja azt az Istent, akitől soha nem tudunk elszakadni, mert ő egy szerető Atya.

Őt szabad dicsőítenünk, benne bízhatunk.

Előtte térdet hajthatunk és feladva Isten elleni lázadásunkat, megtalálhatjuk a vele való közösségben az új életet, ahogy ő érti azt, azaz a szeretet és önátadás megélését.

Köszönet és imádás: *Imádjuk Istent...*

- mint a királyok királyát
- mint a világ teremtőjét és a történelem Urát
- azért, mert Jézusban lejött hozzánk és mellénk állt
- azért, mert Jézusban a szerető Atyát is megláthatjuk
- azért, mert Lelke által láthatjuk igazi valóját

Bűnbánat és meghajlás: *Beismerjük...*

- hogy, ragaszkodunk emberi önzésünkhöz és önkényességünkhöz
- hiányzik belőlünk a tisztelet és az imádás
- hogy hétköznapijainkban nem számolunk Isten uralmával
- kegyes gőgösségünket, amivel megítéljük ezt a világot

Kérés: *Kérünk...*

- mindenkiért, aki elpártol Istentől, akinek a szemében elképzelhetetlen az ő léte
- a világért és az emberiségért, akik Isten elleni lázadásukban szenvednek (nyugtalanság, elégedetlenség, csalódás, kapzsiság, igazságtalanság, elnyomás, szegénység, éhezés, gazdagság, háború, szenvedés, halál...)
- jó belátásért és megtérésért
- a kereszteny hithez méltó életért, Jézusnak való odaszánásban és szeretetben

Hétköznapi hit

A hibás fejlődést korigálni. Programjainkat megvizsgálni. Felfedezni egymást a hét folyamán. Embereket megerősíteni. Közösséget megélni. Szeretetet megtapasztalni. Hétfői gyülekezetté válni. Ezekért könyörgünk.

Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó. Ha lehetséges, amennyire töletek telik, éljetez minden emberrel békességben. Ne álljatok bosszút önmagatokért, szeretteim, hanem adjatok helyet az ő haragjának, mert meg van írva: "Enyém a bosszúállás, én megfizetek" - így szól az Úr. Sőt, "ha éhezik ellenséged, adj ennie, ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt teszed, paraszat gyűjtesz a fejére." Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval. Róma 12, 17–21

Kiegészítő textus: Zsoltár 37, 1–11

Mit lehet tenni, amikor összecsapnak a hullámok? Vannak az életben kiélezett szituációk. Néha „meg kell enni azt, amit főztünk”, máskor pedig ártatlanul kell tűrni. Pálnak ismerős volt ez. Hite miatt nem csak erősebben fújta arcába a szél, hanem állandóan borotvaélen táncolt: kövezés, ostromlás, kínzás. És kínzóik nem ismeretlenek voltak, volt nevük és arcuk. Ő maga is közéjük tartozott korábban. Elégedetten nézte Istvánt, ahogy küzd az életéért a középkorban (ApCsel 7,60).

Saulból azonban Pál apostol lett. S így aztán az ő „elméje is megújult” (Rm 12,2). A Jézusnak köszönhető változás tartósnak és elég erősnek mutatkozott, nemcsak kenetteljes vasárnapi prédikációk igazolják ezt, hanem az, hogy a legkeményebb támadásokban is kitartott. A hegyi beszéd radikális kihívásait – nem visszavágni, másik orcánkat is odatartani, magát az ellenséget szeretni – aktuálissá teszi a római gyülekezetnek írt levélben. S igen, éppen a rómaiaknak írja mindezt, akik a császári hatalom központjában elsőként élték át az üldöztetést.

Pál szerint itt többről van szó, minthogy csendben maradunk és zsebünkben összeszorítjuk az öklünket. Jézus követőinél nem jöhet szóba az, hogy az ellenük elkövetett gonoszságért emberi módon bosszút álljanak. Sokkal inkább a gonosszal aktívan és jót kezdeményezve kell szembeállni, a magam részéről mindenkivel békességben lenni, akkor is, ha a másik kemény marad.

Ahhoz, hogy ezt a nagy kihívást jelentő életformát megéljük, nagyon közel kell lennünk a békesség királyához, Jézushoz és Szentlelkéhez, aki az erőt adja az új élet kiteljesedéséhez. Mindig igaz a megállapítás, hogy nélküle semmit sem tehetünk, de a Róma 12 utolsó verseire különösen is igaz.

Köszönet és imádás: Köszönjük...

- hogy Isten szeretete, amit Jézus Krisztusban megmutatott, vonatkozik ránk is, sőt már akkor is érvényes volt, mikor még „Krisztus keresztyének ellenségei” voltunk
- hogy nem kell semmilyen előfeltételt teljesítenünk, ha Istenhez jövünk
- hogy Jézus hú és igaz és megbocsátja bűneinket, ha megvalljuk azokat
- hogy Jézus az ellenség szeretetének tökéletes példaképe

Bűnbánat és meghajlás: Bocsásd meg nekünk...

- hogy Jézus-követésünk csak addig tart, amíg jól érezzük magunkat
- az ilyen reakciókat: „amilyen az adjon Isten, olyan a fogadj Isten”
- amikor nem látszik hétköznapijainkban, hogy „értelmünk megújult”
- amikor gondolatban, szóban vagy tettekben elítélünk valakit

Könyörgés: Ajándékozd nekünk...

- azt a képességet, hogy a Krisztus szemével lássuk az embereket
- a készséget, hogy megbocsássunk
- a készséget, hogy a „legnehezebb” emberekért imádkozzunk
- azt az alkalmat, amikor ezekért az emberekért valami jót tehetünk
- olyan életet, amelyben mások javát keressük

Hétköznapi hit:

Beszédre készen állni. Felismerhetően élni. Hitelesnek maradni. Újra átgondolni a jeleket (a keresztet a nyakunkban, az imádságot étkezés előtt, „Jézus él” kítűző viselését a kabátunkon). Melyek ezek közül saját korunk jelei? Imádkozzunk, hogy a Szentlélek megtanítsa mindezt!

Aznap, amikor beesteledett, a hét első napján, ott ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk: "Békesség néktek!" És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, hogy látják az Urat. Jézus erre ismét ezt mondta nekik: "Békesség néktek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket." Ezt mondván, rájuk lehel, és így folytatta: "Vegyetek Szentlelket! Akiknek megbocsátjátok a bűneit, azok bocsánatot nyernek, akikéit pedig megtartjátok, azoknak a bűnei megmaradnak." János 20, 19–23

Kiegészítő textus: Ézsaiás 49,1–6

Tegnap még ott álltak az üres sírnál, mielőtt csalódottan elindultak volna hazafelé. Jézus nem volt sehol. Csak Mária maradt tovább, hogy órákkal később csatlakozzon hozzájuk azzal az üzenettel, hogy Jézussal találkozott. Jézustól kapta a megbízást, hogy mondja el testvéreinek, hogy él. Testvérei? Talán inkább a kudarcot vallók, a vesztesek, alkalmatlanok, nem testvérek!? A Mester testvérei? Egyszerűen nem tudták elhinni. Az akkori kultúra szerint egy asszony szavára nem sokat adtak. Máriának se hittek?

Most már este van. Az ajtók gondosan bereteszelve. A tanítványok félnek, rettegnek. Aztán teljesen váratlanul és hirtelenül Jézus belép a bezárt szobába. Csak úgy. Megmutatja nekik kezeit, oldalát, a sebeket. Halk morajlás: Ő az! „Béke legyen veletek!” – mondja nekik. Nincs semmi eufórikus egymásra találás és ölekezés, semmi ehhez hasonló díszítő elem nem tarkítja a történetet. Nem. Még egyszer így szól: „Béke legyen veletek!” A tanítványok szeme könnybe lábad. Testvérek, megbékélés – Jézus megbocsátott nekik.

„... ahogy az Atya küldött engem, én is úgy küldelek titeket...” – hangzik aztán. Jézus nemcsak megbocsát, meg is bízza őket. Nincs szemrehányás vagy csalódottság, pedig Péter nemrégén még megtagadta, egyikük elárulta. Elaludtak, mikor azt kérte, hogy virrasszanak vele, elhagyták, mikor a kereszten meghalt. A Feltámadott Krisztus megbocsát és megbízást ad – és képessé teszi őket annak teljesítésére.

Úgy teszi őket képessé a feladatra, hogy a Szentlelket leheli rájuk, ahogy Isten életet lehelt Ádámba, mikor megteremtette. Jézus az ő félős barátait bátrakká változtatja át, a tehetetlenekből hatalommal felruházottak lesznek, ahogy Ádámnál tette: életre keltette az élettelen. Jézus örömet és felelősséget ad barátainak, hogy bűnöket bocsássanak meg, vagy tartsanak meg. Embereket fognak Istennel összekapcsolni, vagy ezt nem megtenni – a Jézusról szóló evangéliumot hirdetni vagy nem hirdetni. Testvérek, tegyük meg – mint akiket a Megbízó megváltoztatott!

Köszönet és hálaadás: Köszönjük...

- hogy Jézusban maga Isten jött el erre a világra
- hogy felelősséget ruház ránk és egyúttal örömet is
- hogy a Szentlelken keresztül megváltoztat és hatalmat ad
- azt a példát, amit első követőiben láthatunk
- szavát, amelyet a Bibliában ajándékozott nekünk

Bűnbánat és leborulás: Bocsásd meg nekünk...hogyan nem a te példád alapján élünk

- hogy nem vagyunk méltók a megbízatásra
- lustaságunkat a szeretetteljes bizonyágtételben
- hogy nem vagyunk készek megbocsátani azoknak, akik megsebeztek

Könyörgés: Segíts nekünk...

- hogy felelősségteljesen bánjunk a tőled kapott adományokkal
- minden kultúrához tartozó emberhez szeretettel és tisztelettel közeledni
- bátran hirdetni igéd a nehéz helyzetekben
- szóban és tettekben a te példádat követni
- az üldözöttek mellé állni
- evangéliumodat széles körben terjeszteni

Hétköznapi hit Számolni Istennel a hétköznapiokban. Krisztus iránti bizalmat erősíteni magamban. A Szentlélek erejére támaszkodni. Megtanulni ÉLNI. A munkahelyen is hitből élni. A hitünkhöz illeszkedő formákat találni. Összhangban tartani privát és munkahelyi értékeket. Imádkozunk, hogy „fantáziadús” hitünk legyen!

Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljessé legyen. Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek. Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolgáló nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátainak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek. János 15, 11–15

Kiegészítő textus: 1 Péter 4, 8–11

A szobában félhomály, és rendetlenség. Üres pizzás dobozok nagy halomban az asztalon, üvegek és dobozok mindenütt. Egy fiatalember ül a számítógépe előtt és felkiált: „Most már 695 barátom van!” Egy ismert internetes portálon láttam egy ilyen karikatúrát. Milyen szomorú és magányos ez a fiatalember annak ellenére, hogy milyen sok „barátja” van! A barátság több mint megtudni valakinek a nevét, címét és a hobbiját. Az igazi barátok ismerik egymást. Tudják, mit érez, mit gondol a másik. Elfogadják egymást, ismerik egymás véleményét és értékrendjét. Mindenekelőtt kitarat mellette, ha szükséghelyzet van és segíteni kell. Akkor milyen jó is, sőt talán létfontosságú, hogy legyen mellettünk egy barát, akire támaszkodhatunk.

Még valami: Egy szoros kapcsolat valakivel árulkodó: Madarat tolláról, embert barátjáról. E szólást szüleim nagyon komolyan vették, így hát nem volt mindegy, hogy kivel töltöttem az időt ifjúságom idején. Tudták, hogy a környezet, amelyben élünk és a minket körülvevő barátok nagy befolyással vannak életünkre. Ezért jártam vasárnapi iskolába és később a gyülekezeti ifjúsági körbe. Ma is hálás vagyok nekik ezért.

Milyen jó, hogy Jézusban ilyen barátunk lehet. Olyan, aki minden élethelyzetben mellettünk áll, sőt életét tette le értünk, hogy ne vesszünk el örökre. Ha az Ő közelében vagyunk és vele beszélünk, rá hallgatunk, és azt tesszük, amit mond, megváltozik életünk. Akkor az idegenekből barátok lesznek. Akkor soha többé nem leszünk egyedül.

Nincs szükségünk 695 barátira. Egy barátira van szükségünk, aki ismer és szeret minket, és elfogad olyannak, amilyenek vagyunk: a mi Urunkra és Megváltónkra, Jézus Krisztusra.

Köszönet és imádás: *Dicsérünk és magasztalunk téged...*

- hogy minket, akik elveszett emberek vagyunk, szeretett barátaiddá tettél
- hogy hű vagy hozzánk, akkor is, ha nem érdemeljük meg
- hogy igédben tudatod velünk az Atya akaratát
- hogy a keresztény közösségben barátokat ajándékozol nekünk

Bűnbánat és meghajlás: *Megvalljuk...*

- hogy nem vagyunk méltók arra, hogy barátaid legyünk
- hogy a tőled kapott szeretetet nem adjuk tovább másoknak
- hogy hűtlenségünkkel újra és újra megcsalunk
- hogy engedjük, hogy rossz barátaink befolyásoljanak minket

Könyörgés: *Kérünk téged...*

- add, hogy úgy élhessünk, hogy közben szeretetedről teszünk tanúbizonyságot
- adj változást, hogy önközpontúságunkból a felebaráti szeretet felé mozduljunk
- adj nyitott szemet és szívet a barátaink szükségéit észrevenni
- gyülekezeteinkért és baráti körünkért
- szomszédjainkért és munkatársainkért, hogy barátainkká lehessenek

Hétköznapi hit

Politikában, társadalomban, és a munkahelyen átvenni a felelősséget, és ezt a gyülekezeti munka részeként kezelni. Megélni hétköznapi mindazt, ami fontos nekünk vasárnaponként. A jótékony kapcsolatokat ápolni és jó szomszédságban lenni. Mindezekért imádkoznunk kell!

Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság. Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre. 2Korinthus 3, 17–18

Kiegészítő textus: Ezékiel 37, 1–14

Úgy hangzik, mint egy mese a gyerekkorunkból: Elvesszük a fátylat, belenézünk a tükörbe – átváltozunk, és csodaszépen fogunk kinézni! Teológusok és pszichológusok gyakran mondták, hogy a régi mesék életbölcseéseket tartalmaznak, tudattalan tapasztalatokat tükröznek, – gyakran rejtett módon – szellemi igazságokat mondanak ki. Itt mégis sokkal több van: Isten világos szava, ami felfed, leleplez, tehát kinyilatkoztat, valami olyasmit, ami az Istentől meg nem érintett szív és értelem számára rejtve marad.

Mi csodálatosat enged megtekinteni Isten Lelke? A dicsőséget, a ragyogást, Isten fenséges hatalmát! Az Ószövetségből tudjuk (Mózes, Illés, Ézsaiás), hogy valójában egyetlen ember sem láthatja közvetlenül Istent – és nem is tudja megnézni, mert meghalna. Jézusban jött hát le a hatalmas Isten, emberi alakban – látható és megragadható volt, és ezért össze is téveszthető. Benne az Atya arcát látjuk, mondja az Újszövetség. Ez akkor azt is jelenti, hogy az elbeszélésekben és szemtanúk beszámolóiban, Jézus szavaiban és csodáiban, halálában és feltámadásában Isten dicsőségét fedezhetjük fel. Nem egyértelmű mindenki számára, csak ha a Szentlélek nyitja meg a szemeket és szíveket.

Hát nem nagyszerű ez a nem is sejtett szabadság? Ezt ajándékozza nekünk a Szentlélek. De nem hagy olyanak, amilyenek vagyunk. Megtölt bennünket, átalakít, ha beleegyezünk. Nem önkényesen, hanem a tökéletes Jézus képére változunk el. Életünk során Jézus vezetése alatt a Szentlélek munkálja bennünk, hogy egyre inkább hozzá hasonlítsunk, s egyre inkább olyanokká legyünk, amilyenek Isten eredetileg megteremtett.

Véget ér egy hét, amikor is különböző gyülekezetekből és egyházakból jöttünk össze imádkozni és az átalakulásról beszélni. Az átalakulás aspektusairól gondolkodtunk, amit Jézus bennünk és velünk végez el. Mi marad meg? Csak megcsodáljuk Istent, aki az „átváltoztatás mestere”, vagy felébredt bennünk a vágy, hogy egyre inkább az Ő képére és hasonlatosságára formálódjunk? Azok az emberek, akiket Jézus megváltoztatott, szabadok arra, hogy a szívek és a körülmények változásáért imádkozzanak, és azon dolgozzanak.

Köszönet és imádás: Köszönjük...

- a szabadságot, amit a Szentlélek ad
- Jézust, akiben az Atyát látjuk
- példaképeinket, akik Jézusból mutatnak meg valamit
- ígéretét, hogy mindig velünk marad
- ígéretét, hogy részesülünk az Ő dicsőségében

Bűnbánat és meghajlás: Megvalljuk...

- hogy elhanyagoljuk a megszentelődést és a jézusi életformát
- hogy elszalasztottunk alkalmakat, amikor beszélhettünk volna róla
- hogy szomorúságot okoztunk a Szentléleknek bűneinkkel
- hogy gyakran engedjük, hogy ennek a világnak a valósága rabul ejtsen
- nem számolunk eléggé a Szentlélek erejével

Könyörgés: Kérünk...

- olyan nevelésért, amely Jézust helyezi középpontba és értékeket közvetít
- olyan igehirdetésért, amely Jézust állítja elénk
- készségért, hogy az idegeneket testvérekként fogadjuk be
- Isten szeretetére nyitott szemeket
- hogy komolyan vegyék Isten jelenlétét ebben a világban

Hétköznapi hit

Természetesen megélni kereszténységünket házasságban, családban. A gyerekeket megismertetni a hittel. Iskolában, képzésben és tanulmányainkban a hitet magától értetődően megélni. Ezért imádkozzunk.

„Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!” Jelenések 3, 21

Kiegészítő textus: Jelenések 21, 1–7

Ha véget ér a földi korszak, új korszak kezdődik, Jézust a Győzedelmet fogjuk látni a trónon: uralkodni fog az új ég és új föld felett. A mi kicsiny, látható világunk radikálisan megváltozik és megújul. Az új teremtésben valósul majd ez meg, ami sokkal nagyobb és kiterjedtebb lesz, mint ez a látható világegyetem.

Aki már most ehhez az országhoz tartozik, leírhatatlanul fog örülni. Már maga az, hogy feltekintünk trónon ülő Urunkra, meg fogja gyógyítani a szívünket. Minden fájdalom el fog múlni: az önmagunk felett érzett fájdalom, világunk elesettsége, az igazságtalanság, veszekedés, korrupció, betegség és a természet kiszámíthatatlansága miatt érzett fájdalom is. Ami most még görbe, azt ő kiegyenesíti (Ézs 40,4; Lk 3,5).

Sőt mi több: győztesekként fogunk Jézus Krisztussal együtt a trónon ülni. Az univerzum eljövendő uralkodója meg akarja velünk osztani a hatalmat, annak ellenére, hogy egyedül őt illeti meg. Ilyen volt, ilyen most, és ilyen is lesz: szétoszt, ajándékozik, és megbízást ad ma és az eljövendő új világban is.

Aki imádkozik, már ma megéli ezt. Isten munkatársai vagyunk, és az új világ útkészítői. Ez az ország már közöttünk van, kiárad azok szívébe, akik hozzá fordulnak. Feltör, amikor az imádságtól megerősödve indulunk neki a dolgos hétköznapiaknak. A mindenható Isten nélkülünk nem tudná teljesíteni terveit, és részesíteni is akar az új teremtésben. Imádságban már ma részesülünk hatalmában. Közbenjáró imánk hatására változtat meg embereket és körülményeket.

És ha úgy tűnik, hogy nem hall? Akkor azon van, hogy minket magunkat változtasson meg és az eljövendő dicsőségre készítse fel. Imádságban az ő képére változtat át (2 Kor 3,18). Erre van szükségünk, hiszen az ő világában egy másik vezetési stílus uralkodik. A nagy és kis egyeduralkodók visszaélnék hatalmukkal, és mi is hajlamosak vagyunk erre. Isten mindazonáltal véghez viszi bennünk munkáját. Az ő vezetési elve a szolgálat és az önátadás. Olyan emberekké változtat át, akik szolgálva vezetnek, felelősségüket szeretetben, jóságosan, igazságosan, komolyan véve gyakorolják.

Hálaadás és imádás: *Hálát adunk és dicsérik Istent...*

- az új teremtés széles perspektívájáért
- hogy már ma ennek az országnak a polgárai vagyunk
- hogy felkészít az eljövendő világra
- hogy már a világ kezdetekor megvolt ez a terve
- hogy kiválasztott minket, mint munkatársait ebben a művében

Bűnbánat és meghajlás: *Bűnbánatot tartunk*

- hogy mindig szem elöl tévesztjük ezt a csodálatos örökséget a hétköznapi apró szükségeiben
- mert látókörünk csak szűk kis életterünkre terjed
- mert elfelejtjük, hogy, amit Isten tesz, az mind jó nekünk
- mert – családban, munkahelyen, lakóhelyünkön és országunkban – nem szeretettel, nem szolgálva és igazságosan vállaljuk felelősségünket

Könyörgés: *Kérjük...*

- hogy Isten irányítsa tekintetünket az örökkévalóság felé
- hogy Jézus Krisztus erősítse meg hitünket
- hogy ne süllyedjünk bele a pesszimizmusba a világ állapotát nézve
- hogy Isten mutassa meg elhívásunkat és helyünket ebben a világban
- hogy Isten segítsen a nehézségekben, szenvedésben és negatív dolgokban is az ő kezét és szerető nevelését felismerni
- hogy őrizzen meg a hatalommal és befolyással való visszaéléstől

Hétköznapi hit A hétköznapiakon is gyülekezet maradni. Megtapasztalhatóvá tenni a közösséget. Nem csak saját magunkra fordítani energiáinkat. Isten Lelkének teret engedni. Autentikusan élni – minden nap: Nyíltan, őszintén, kérdésekkel, kétségekkel, figyelmesen, bizalommal – átalakítva Jézus Krisztus által!